

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dr. Ante Starčevića 23, Dubrovnik

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, po sucu Davoru Buliću, u pravnoj stvari tužiteljice 1. Silvine Pavlović iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB: 46460375074, tužitelja 2. Stijepa Pavlovića iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB: 31096489085, tužiteljice 3. Emice Milutinović iz Donje Obuljeno, Gorava 18, OIB: 71332782530, tužiteljice 4. Kristine Pavlović iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB: 91923126901, a svi oni zastupani po punomoćnicima-odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Primorac i partneri d.o.o. , protiv tuženika OPĆA BOLNICA DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069, kojeg zastupaju punomoćnici-odvjetnici iz Odvjetničkog društva Dragičević i partneri, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., Ulica Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, kojeg zastupa Mate Kačan, odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete nakon održane javne i glavne rasprave zaključene 27. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka i umješača, 5. listopada 2026., javno je objavio i

presudio je

I. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužiteljici SILVANI PAVLOVIĆ iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB 46460375074, isplati iznos od 43.798,53 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužiteljici SILVANI PAVLOVIĆ iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB 46460375074, isplati iznos od 4.711,66 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita

odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužitelju STIJEPO PAVLOVIĆ iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB 31096489085, isplati iznos od 43.798,53 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužitelju STIJEPO PAVLOVIĆ iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB 31096489085, isplati iznos od 199,08 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužiteljici EMICI MILUTINOVIĆ, Donje Obuljeno, Gorava 18, OIB 71332782530, isplati iznos od 43.798,53 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

VI. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužiteljici EMICI MILUTINOVIĆ, Donje Obuljeno, Gorava 18, OIB 71332782530 isplati iznos od 199,08 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

VII. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužiteljici KRISTINI PAVLOVIĆ iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB 91923126901, isplati iznos od 43.798,53 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

VIII. Nalaže se tuženiku OPĆOJ BOLNICI DUBROVNIK, Dr. Roka Mišetića 2, Dubrovnik, OIB: 75970517069 da tužiteljici KRISTINI PAVLOVIĆ iz Dubrovnika, Od Gaja 54, OIB 91923126901, isplati iznos od 199,08 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26.10.2020. godine pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište

primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

IX. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana nadoknaditi tužiteljima trošak postupka u iznosu od 51.912, 77 EUR sa zateznom kamatom koja teče od 5. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da je dana 20. travnja 2018. godine pok. Željko Pavlović, rođen 22. svibnja 1965., hospitaliziran kod tuženika te da je, zbog sumnje na leukemiju, podvrgnut punkciji koštane srži, kojom je prilikom, prema navodima tužitelja, došlo do ozljede arterije, uslijed čega je nastalo unutarnje krvarenje, a potom je pacijent preminuo. Tužitelji navode da iz priložene medicinske dokumentacije proizlazi da je pok. Željko Pavlović. dana 18. travnja 2018. primljen u Kardiološki hitni prijam tuženika zbog akutizacije kroničnog srčanog popuštanja, a dana 19. travnja 2019. u Koronarnu jedinicu Odjela za interne bolesti tuženika, gdje je bilo potrebno provesti dijagnostičku punkciju koštane srži iz prsne kosti. Nadalje navode da je nakon provedene punkcije došlo do iznenadnog pogoršanja zdravstvenog stanja pok. Željka Pavlovića., pri čemu iz medicinske dokumentacije, prema njihovim navodima, proizlazi da je tijekom poduzete dijagnostičke obrade, odnosno punkcije koštane srži iz prsne kosti, uslijed pogreške djelatnika tuženika došlo do ozljede krvnih žila u području drugog desnog međurebrenog prostora i porebrice, s posljedičnim krvarenjem u desno prsište, nakon čega je pok. Željko Pavlović preminuo 20. travnja 2018. u 20:30 sati. Tužitelji u tužbi tvrde da iz priložene medicinske dokumentacije, koja im nije u cijelosti dostavljena, proizlazi da je tijekom liječenja pok. Željka Pavlovića došlo do niza propusta, što je za posljedicu imalo njegovu smrt. Navedeno, prema njihovim tvrdnjama, potvrđuju nalaz i mišljenje stalnih sudskih vještaka, prof. dr. sc. Hrvoja Pintarića, specijalista interne medicine, kardiologije i hitne medicine, te Petra Škavića, dr. med., specijalista sudske medicine. Tužitelji ukazuju da je vještačenjem utvrđeno kako je tijekom poduzete dijagnostičke obrade, odnosno punkcije koštane srži (PKS) iz prsne kosti kod pok. Željka Pavlovića greškom došlo do ozljede krvnih žila u području drugog desnog međurebrenog prostora i porebrice, s posljedičnim krvarenjem u desnu prsnu šupljinu i smrtnim ishodom. Ističu da, prema sudskomedicinskom stajalištu iznesenom u nalazu i mišljenju vještaka, greškom valja označiti ozljedu organa ili tkivnih struktura koje nisu bile obuhvaćene planiranim zahvatom, iako klinička iskustva pokazuju da do takvih ozljeda tijekom zahvata može doći pa kada tijekom invazivnog postupka dođe do ozljede struktura koje nisu bile cilj zahvata, u konkretnom slučaju krvnih žila u području drugog desnog međurebrenog prostora i porebrice, ne može se zaključiti da je postupak pravilno izveden, neovisno o okolnostima koje su pridonijele nastanku takve ozljede. Tužitelji stoga tvrde da je u konkretnom slučaju riječ o jatrogenoj ozljedi. Nadalje, tužitelji tvrde da liječenje jatrogenom ozljedom uzrokovanog zdravstvenog stanja nije provedeno na odgovarajući način, zbog čega je, unatoč poduzetim mjerama liječenja, nastupila smrt pok. Željka Pavlovića. Citiraju dostavljeni nalaz vještaka u kojem se doslovno navodi: "*Naime, 20.04.2018. godine po prethodno učinjenoj dijagnostici (radiološki+CT toraksa) verificiran je opsežan hematotoraks desno u progresiji sa znakovima pneumomediastinuma te hematopneumotoraksa, konzultiran je vaskularni kirurg. Indicirano je postavljanje intratorakalne drenaže, na koju se dobila manja količina krvavog sadržaja. S obzirom činjenicu da je izljev bio opsežan, što*

potvrđuje radiološki i obdukcijski nalaz: „U desnom prsištu 2,5 litre krvi i ugrušaka. Desno plućno krilo smanjenog volumena, stisnuto sadržajem desnog prsišta“ smatramo da je postojala jasna indikacija za hitnom revizijom zahvata (drenaže) radi postavljanja drena u optimalni položaj i evakuacije izljeva. Revizijom i ispravno postavljenom drenažom postojala bi realna šansa za izlječenje tj. preživljavanje Pavlović Željka. Ova mu je šansa, stvarno provedenim postupkom djelatnika OB Dubrovnik, uskraćena.” Tužitelji smatraju da nakon učinjene prve greške, pri čemu su ozlijeđene krvne žile, kod pacijenta dolazi do izljeva krvi u pluća, te da tada liječnici čine drugu, nažalost kobnu, grešku i to neispravnim postavljanjem intratorakalne drenaže na koju se dobila manja količina krvavog sadržaja, nakon čega nisu poduzeli ništa, odnosno nisu pristupili „otvaranju pacijenta“, kako bi se iz pluća uklonila krv, a upravo je navedeno, prema obdukcijском nalazu, neposredni uzrok smrti pok. Željka Pavlovća

1.2. U tužbu dalje navode da je iza pokojnog Željko Pavlović ostala I – tužiteljica, njegova supruga, te njegova djeca, II-IV tužitelji, a do kobnog dana, svi su živjeli u zajedničkom kućanstvu s pok. Željko Pavlović na adresi Dubrovnik, Od Gaja 54, dijeleći sve troškove, ali i radosti i tegobe zajedničkog života i u uzajamnoj skrbi jednih za druge. Ukazuju da je I-tužiteljica izuzetno teško podnijela gubitak supruga, a II do IV tužitelji su izuzetno teško podnijeli gubitak oca s kojim gubitkom se i dan danas svi tužitelji teško nose. Smatraju da su na opisani način tužitelji pretrpjeli štetu u vidu povrede prava osobnosti iz članka 19. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, dalje: ZOO), i to povrede prava na duševno zdravlje. Upravo zbog navedenog, I-tužiteljica, razmjerno povredama koje trpi, na ime neimovinske štete zbog smrti supruga potražuje pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 330.000,00 kn, dok II. do IV. tužitelji potražuju pravičnu novčanu naknadu, svaki u istom iznosu od 330.000,00 kn. Tužitelji nadalje tvrde da su zbog predmetnog štetnog događaja pretrpjeli i imovinsku štetu u vidu izdataka vezanih uz organizaciju pogreba, pa je tako I-tužiteljica imala troškove pogreba, žalobne odjeće i aranžmana u ukupnom iznosu od 35.500,00 kn, dok su ostali tužitelji imali troškove žalobne odjeće i aranžmana, svaki u iznosu od 1.500,00 kn. Navode da su se prije pokretanja ovog postupka obratili tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete u izvansudskom postupku, koji je tuženik zaprimio 26. listopada 2020. godine, međutim, na isti nije odgovorio. Slijedom navedenog, predlažu donošenje presude kao u izreci ove odluke.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, navodeći da iz tužbe nije jasno u čemu bi se sastojala njegova obveza, odnosno odgovornost vezana uz predmetni štetni događaj. Tuženik ujedno osporava nastanak štetnog događaja kao i postojanje uzročno-posljedične veze između navodno nastale štete i predmetnog štetnog događaja. Nadalje, osporava svoju odgovornost za navodni štetni događaj ističući da nikakvom svojom radnjom ili propustom nije mogao niti je prouzročio štetu na način kako to tužitelji tvrde u tužbi, ujedno ističe i prigovor zastare utužene tražbine. Nadalje navodi da su sporni i osnov i visina tužbe i tužbenog zahtjeva, budući da iz navoda tužbe, kao i priložene dokumentacije, nije razvidno u čemu bi se sastojala eventualna neimovinska i imovinska šteta koja je navodno nastala tužiteljima. Smatra da tužitelji ničim nisu dokazali da je navodna šteta, koja je navodno nastala uslijed predmetnog štetnog događaja, u uzročnoj vezi s bilo kakvim radnjama ili propustima tuženika, slijedom čega, prema njegovom mišljenju, nije dokazan niti osnov, a niti visina navodne štete. Također ističe da je tužbeni zahtjev previsoko postavljen u odnosu na sve tužitelje. Na okolnost postojanja uzročno-posljedične veze, a vezano uz navodni štetni događaj koji je, prema navodima tužitelja, doveo do

smrtnog ishoda, tuženik predlaže provođenje vještačenja po vještaku sudskomedicinske struke, odnosno po nadležnoj ustanovi, i to na okolnost postojanja uzročno-posljedične veze između navodno nastalog štetnog događaja i štete koja bi s istim bila u uzročnoj vezi. Dovodi u pitanje i aktivnu legitimaciju tužitelja obzirom na činjenicu da spisu ne prileži niti jedan dokaz u prilog tvrdnji da su upravo tužitelji aktivno legitimarni u ovoj pravnoj stvari što se posebno odnosi na gđa. Emicu Milutinović (treće tuženica.) Predlaže pozvati na mješanje (obavijestiti treću osobu) Croatia osiguranje d.d. u ovosudnom predmetu na strani tuženika sve sukladno navodima tužitelja obzirom da je osiguran policom osiguranja kod Croatia Osiguranje d.d., na adresi Miramarska 22, 10 000 Zagreb. Zaključno predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

3. Na prijedlog tuženika u odgovoru na tužbu, sud je dopisom od 7. svibnja 2021. sukladno članku 211. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 dalje u tekstu ZPP), obavijestio Croatia osiguranje d.d., Zagreb, o otpočetoj parnici u ovoj pravnoj stvari radi eventualnog stupanja u parnicu u svojstvu umješača na strani tuženika (str. 100 spisa). Croatia osiguranje d.d. je podneskom od 13. srpnja 2021. obavijestio sud da ima pravni interes za stupanje u parnicu u svojstvu umješača s obzirom da je tuženik sa Croatia osiguranjem d.d. na dan štetnog događaja bio osiguran policom osiguranja od odgovornosti stoga predlaže sudu da prihvati njegovo miješanje na strani tuženika. Iz navedenih razloga sud je na temelju članka 206. i 207. ZPP-a rješenjem poslovni broj Pn-33/2021-11 od 13. travnja 2022. prihvatio sudjelovanje CROATIA OSIGURANJE d.d.(dalje: umješač) u ovom postupku u svojstvu umješača na strani tuženika.

4. Umješač u podnesku od 13. srpnja 2021. navodi da je sklopio policu osiguranja s tuženikom broj; 078700020927, u odnosu na odgovornost prema trećim osobama, što je upravo u konkretnom predmetu slučaj te ujedno skreću pažnju na ugovorene limite pokrića i ugovorenu franšizu po predmetnoj polici, što je u skladu s člankom 8., 14. i 15. Uvjeta za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti od 01. siječnja 2006.g. (dalje: Uvjeti). Ukazuju na obvezu obraćanja sa zahtjevom u mirnom postupku, a navode da to nije napravljeno, što je u suprotnosti s odredbama Uvjeta za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti i zakonu. Ističe prigovor limita pokrića te agregatnog limita te se pridružuje svim iznijetim prigovorima od strane tuženika, kojima se u cijelosti osporava osnova i visina tužbenog zahtjeva, dok se podneskom od 17. svibnja 2022. detaljnije očitovao. Smatra kako tužitelji nisu aktivno legitimirani, a sve zbog nedostatka dokaza na navedenu okolnost. Ujedno navodi da je nalaz i mišljenje dr. Petra Škavića izrađen po privatnoj narudžbi tužitelja pa se protivi njegovom korištenju u ovome predmetu. Ustraje u tome da je sva medicinska dokumentacija dostavljena tužiteljima, a ističe da u spis nije dostavljen nalaz obdukcije te da iz dostavljene liječničke dokumentacije nije moguće valjano zaključivati o uzročnoj vezi između navodnih liječničkih propusta liječnika tuženika i nastupa smrtnog ishoda. Smatra da je očito kako je pok. Željko Pavlović imao niz ozbiljnih zdravstvenih poteškoća i prije samog dolaska u bolnicu 19. travnja 2018. Obzirom na navedeno smatra da postoji mogućnost da je ovakav fatalan završetak liječenja prouzročen nekom od njegovih ranijih zdravstvenih poteškoća. Smatra da je nužno provođenje medicinskog vještačenja po vještaku odgovarajuće struke kao i da je nužno u tu svrhu pribaviti zdravstveni karton pok. Željka Pavlovića.

5. U dokaznom postupku sud je pročitao medicinsku dokumentaciju uključujući i zdravstveni karton te zapisnik o vanjskom pregledu i obdukciji za pok. Željka Pavlovića (list spisa 9-73), vještačenje izrađeno po prof. dr.sc Hrvoju Pinatiću, specijalistu internistu, kardiologu i specijalistu hitne medicine i dr. med. Petru Škaviću, specijalistu sudske medicine (list spisa 74-82), izvod iz matice knjige vjenčanih za pok. Željka Pavlovića i tužiteljicu Silvanu Pavlović (list spisa 83), smrtni list za pok. Željka Pavlovića (list spisa 84), rodni list za tužitelje Stijepa Pavlovića, Emicu Pavlović i Kristinu Pavlović (list spisa 85-87), odštetni zahtjev s povratnicom (list spisa 88-91), uvjete za osiguranje od izvanugovorne odgovornosti umješača, policu osiguranja i privitak br.078700020927, osobni zdravstveni karton pok. Željka Pavlovića (pomoćni oмот spisa-privitak ovosudnog spisa), provedeno je vještačenje po Medicinskom fakultetu u Rijeci (list spisa 162-168) te je pročitano dodatno očitovanje Medicinskog fakulteta u Rijeci od 3. veljače 2025. i 5. svibnja 2025 (list spisa 215-217 i 265-268), saslušani su dr. Igor Medved, Dražen Cuculić (list spisa 351-355) te dr. Duška Petranović (list spisa 380-382) koji su od strane Medicinskog fakulteta u Rijeci imenovani za provođenje medicinskog vještačenja te su saslušani tužitelji (list spisa 354-358).

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete i imovinske štete koju su pretrpjeli zbog smrti člana uže obitelji, supruga i oca, s kamatama koje teku od 26. listopada 2020. naznačenog kao dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa sve do isplate.

7. Analizirajući provedene dokaze i to svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno proizlazi da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

8. Među strankama nije sporno da je pok. Željko Pavlović preminuo za vrijeme boravka u prostorijama tuženika kao i da su tužitelji prije pokretanja ove parnice tuženiku podnijeli zahtjev za naknadu štete (odštetni zahtjev koji je tuženik zaprimio 26. listopada 2020.).

9. Sporan je nastanak štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija, odgovornost tuženika, postojanje uzročne veze između štete i štetnog događaja te osnova i visina tužbenog zahtjeva. Ujedno tuženik smatra da je nastupila zastara tražbine.

10. Radi utvrđenja činjenica odlučnih za odluku o tužbenom zahtjevu, osobito okolnosti nastanka štetnog događaja, postojanja štete te uzročne veze između štetnog događaja i nastale štete, sud je pročitao medicinsku dokumentaciju priloženu u spisu i liječnički karton pok. Željka Pavlovića, proveo je medicinsko vještačenje po Medicinskom fakultetu u Rijeci te je saslušao tužitelje. Medicinskim vještačenjem su obuhvaćene okolnosti vezane uz medicinske postupke poduzete dana 18. 19. i 20. travnja 2018. i neposredno prije smrti pok. Željka Pavlovića odnosno provedeno je radi razjašnjenja koji su medicinski postupci poduzeti, jesu li isti u uzročno-posljedičnoj vezi sa smrtnim ishodom i jesu li provedeni u skladu s pravilima medicinske struke te je li se smrtni ishod mogao izbjeći poduzimanjem drugih odnosno dodatnih medicinskih postupaka.

11. Iz isprava u spisu, čiju vjerodostojnost stranke i umješač nisu osporili (osim uz tužbu dostavljenog vještačenja), a osobito iz medicinske dokumentacije i medicinskog kartona, kao i iz privatnog vještačenja koje su tužitelji dostavili u spis, a koje su izradili prof. dr. sc. Hrvoje Pintarić, specijalist internist, kardiolog i specijalist hitne medicine, te dr. Petrar Škavić, specijalist sudske medicine, unatoč protivljenju tuženika i umješača njegovu korištenju kao dokaznog sredstva, u bitnome proizlazi da je pok. Željko Pavlović od strane tuženika prvi put pregledan 18. travnja 2018. zbog postupnog

pogoršanja osjećaja nedostatka zraka, te da je svojevrijedno istoga dana napustio prostorije tuženika, uz uputu da se 19.travnja 2018. javi radi hospitalizacije, kao i da se javi u slučaju pogoršanja stanja. Ujedno proizlazi da je pok. Željko Pavlović primljen u Koronarnu jedinicu Odjela za interne bolesti tuženika, gdje je učinjena dijagnostička punkcija koštane srži iz prsne kosti, a nakon učinjene punkcije dolazi do pogoršanja njegovog zdravstvenog stanja te, usprkos poduzimanju dijagnostike i liječenja, dolazi do smrti pok. Željka Pavlovića. Ujedno je u zapisniku o obdukcijском nalazu kao neposredan uzrok smrti navedeno: „HAEMATOTORAX IATROGENENES, Y60.6 Nenamjerni ubod, perforacija ili krvarenje u tijeku punkcije, J95.9 Respiracijski poremećaj nastao kao posljedica medicinskog postupka“. Ujedno iz medicinske dokumentacije proizlazi da je pok. Željko Pavlović bio bolesnik sa sekundarnom kardiomiopatijom te da je imao i brojne komorbiditete, i to kroničnu upalu pluća, dijabetes, adipozitet i preboljeli vaskularni cerebralni incident.

12. Pritom valja istaknuti da je sud vještačenje koje su tužitelji dostavili u spis, a čijem su se korištenju tuženik i umješač protivili, cijenio i vrednovao isključivo kao privatnu ispravu, a ne kao nalaz i mišljenje vještaka izrađen za potrebe ovog parničnog postupka. Slijedom navedenog, sud je iz sadržaja navedene isprave prihvatio kao istinite samo činjenice koje se odnose na tijek liječenja pok. Željka Pavlovića, odnosno na provedenu dijagnostiku i poduzete medicinske postupke, dok nije prihvatio niti cijenio kao mjerodavne stručne zaključke iz te isprave o tome koje je dijagnostičke i druge medicinske radnje trebalo poduzeti, niti zaključke o eventualnim pogreškama učinjenima u liječenju pok. Željka Pavlovića.

13. U pisanom nalazu i mišljenju vještaka Medicinskog fakulteta u Rijeci navodi se da je pok. Željko Pavlović 18. travnja 2018. zaprimljen u Kardiološki hitan prijem OB Dubrovnik zbog znakova akutizacije kroničnog srčanog popuštanja, kao i zbog promjena u krvnoj slici u vidu megaloblastične anemije, trombocitopenije i neutropenije, uz visoku vrijednost LDH, kada je postavljena i indikacija za punkciju koštane srži. Nakon primjene terapije diureticima, pok. Željko Pavlović se osjećao bolje te je odlučio napustiti bolnicu. Dalje navode da je dana 19. travnja 2018. pok. Željko Pavlović ponovno hospitaliziran u Koronarnu jedinicu Odjela za intenzivne bolesti zbog pripreme za punkciju koštane srži iz prsne kosti, a 20. travnja 2018., vjerojatno u jutarnjim satima, učinjena je sterilna punkcija koštane srži, pri čemu se ističe da u medicinskoj dokumentaciji nedostaje podatak o točnom vremenu provođenja postupka, kao i protokol samog postupka. Nakon provedene punkcije pok. Željko Pavlović se počeo žaliti na jaku bol s desne strane leđa, uz otežano disanje i hemodinamski kolaps. Po provedenoj dijagnostici utvrđeno je postojanje desnostranog hematotoraksa i pneumotoraksa, a konzultiran je i kirurg koji je postavio intratorakalnu drenažu (Heimlichovu pumpu), pri čemu je dobivena manja količina krvavog sadržaja. U nalazu i mišljenju navodi se da se čitavo vrijeme pratio pad krvne slike unatoč nadoknadi krvnim pripravcima, kao i stalno perzistiranje hematotoraksa i kolapsa pluća unatoč intrapleuralno postavljenom drenu, na koji, osim inicijalno nešto krvi, dalje nije dolazilo do drenaže. Unatoč svim do tada provedenim suportivnim mjerama, bolesnik je umro pod slikom respiratornog i hemodinamskog kolapsa 20. travnja 2018. godine. Ujedno se navodi da je kao neposredni uzrok smrti naveden opsežan hematotoraks jatrogenog porijekla, pri čemu je u desnom prsištu pronađeno 2,5 L krvi i ugrušaka uz kolaps desnog pluća, uz dijagnoze: nenamjerni ubod, perforacija ili krvarenje u tijeku punkcije te respiracijski poremećaj nastao kao posljedica medicinskog postupka, dok se kao osnovni uzrok smrti navode kronična opstruktivna bolest pluća i kardiomiopatija. U pisanom nalazu i mišljenju zaključuje se kako je pacijent neposredno umro od iskrvarenja s posljedičnim hematotoraksom i kolapsom desnog pluća, a do opsežnog

krvarenja u desno prsište došlo je jatrogenom ozljedom interkostalnih pripadajućih vaskularnih struktura. Navode da svaki invazivni postupak, pa tako i punkcija sternalne srži ima određeni postotak mogućih komplikacija što se navodi i u literaturi. Upravo je neevakuirani hematotoraks doveo do kolapsa pluća u bolesnika s već narušenom respiratornom funkcijom, a stalni pad krvne slike unatoč nadoknadnoj terapiji krvnim pripravcima ukazuje na kontinuirano krvarenje. U nalazu i mišljenju vještaka zaključuje se da je prilikom sternalne punkcije koštane srži došlo do nehotične ozljede vaskularnih struktura te da su potom poduzeti odgovarajući dijagnostički i terapijski postupci, i to drenažom desnog prsišta te nadoknadom krvnih pripravaka. Utvrđeno je da, unatoč inicijalno poduzetim postupcima, nije došlo do stabilizacije krvne slike niti hemodinamskog i respiratornog statusa bolesnika, dok dodatni invazivni postupci, odnosno redrenaža toraksa, aktivna sukcijska i torakotomija s hemostazom, nisu učinjeni, odnosno prema dostupnoj dokumentaciji nisu bili razmatrani. U nalazu i mišljenju navodi se da je pacijent, kod kojeg su već ranije bile narušene kardijalna i respiratorna funkcija, umro uslijed respiratornog i hemodinamskog kolapsa. Onačno, u objedinjenom mišljenju navodi se da, iako ozljeda koja se dogodila uslijed punkcije koštane srži spada u moguće i opisane komplikacije samog postupka te iako je inicijalno sve učinjeno prema pravilima struke, vještak smatra da, s obzirom na to da kod bolesnika nije došlo do kliničkog poboljšanja, stabilizacije krvne slike te hemodinamskih i respiratornih parametara, a sve je bilo popraćeno i RTG snimkama toraksa koje su, unatoč dobro postavljenom drenu, ukazivale na perzistiranje hematotoraksa i kolapsa desnog pluća, nisu bili iscrpljeni svi postupci kojima bi se eventualno moglo stabilizirati bolesnika. Tako bi se repozicijom drena i postavljanjem istoga na aktivnu sukciju vjerojatno dobila veća količina krvi, što bi ukazivalo na ozbiljnost krvarenja, dok bi se torakotomijom u potpunosti evakuirao hematoma te bi se mogla učiniti egzaktna hemostaza mjesta krvarenja i omogućiti ekspanzija desnog pluća. Konačan zaključak vještaka je da je, uz već provedene postupke liječenja, trebalo provesti i dodatne postupke repozicioniranja torakalne drenaže uz aktivnu sukciju te vjerojatno desnostranu torakotomiju s hemostazom.

14. Podneskom od 8. svibnja 2024. tuženik je na navedeni nalaz i mišljenje u cijelosti prigovorio, prvenstveno tražeći da se vještak očituje o tome od čega je pacijent preminuo i što je prema obdukcijom nalazu bio uzrok njegove smrti, kao i u kojem bi postotku došlo do smrtnog ishoda da su bili poduzeti medicinski zahvati koje vještak predlaže, odnosno može li se sa 100 % sigurnošću isključiti nastanak smrtnog ishoda i u slučaju da su navedeni zahvati bili provedeni, kao i u kojoj su mjeri smrtnom ishodu pridonijele njegove osnovne bolesti i tegobe. Sve navedeno tuženik ističe iz razloga što vještak u svom nalazu i mišljenju navodi da nije moguće prosuditi bi li medicinski postupci koje je trebalo poduzeti doveli do preživljavanja bolesnika, slijedom čega predlaže da se vještak o navedenim okolnostima dodatno očituje, odnosno da se nalaz i mišljenje dopune.

15. Tužitelji su 22 svibnja 2024. podneskom naveli kako nemaju primjedbe na nalaz i mišljenje budući je istim utvrđeno da je neposredan uzrok smrti iskrvarenje, a koje se moglo spriječiti postupkom torakotomije s hemostazom mjesta krvarenja. Ujedno zbog zaključka vještaka kako je teško prosuditi s obzirom na visoki komorbiditet u bolesnika, bi li isti preživio da su u postupku liječenja poduzete sve ranije opisane radnje, tužitelji su zatražili za odgovor na sljedeća pitanja:

- "1. Da li postoji propisan protokol ili pravila struke kada se treba izvesti torakotomija?
2. Ako postoji propisan protokol ili pravila struke, da li su u konkretnom slučaju bili ostvareni/ispunjeni svi preduvjeti za poduzimanje torakotomije?
3. Koje su indikacije kod krvarenja u prsište za torakotomiju?

4. Da je u konkretnom slučaju učinjena torakotomija sa hemostazom mjesta krvarenja, da li bi pacijentu bila dana šansa za preživljavanje, bez obzira na komorbiditete?

5. Da li bi i kod osobe koja nema komorbiditeta, aktivno krvarenje u prsište koje ne sistira na torakodrenažu niti dolazi do spontane hemostaze, došlo do letalnog ishoda bez pokušaja torakotomije i kirurške hemostaze?"

16. Umješak je podneskom od 15. lipnja 2024. u bitnome naveo da nema primjedbi na kronologiju događaja od prijema pacijenta do konačnog smrtnog ishoda. Međutim, smatra da je potrebno razjasniti je li na liječenje pok. Željka Pavlovića i nastup smrtnog ishoda bila od utjecaja činjenica da je dana 18. travnja 2018. isti odlučio napustiti bolnicu, i to iz razloga što se vještak u svom mišljenju nije očitovao o eventualnoj uzročnoj vezi između navedenog napuštanja bolnice i smrtnog ishoda. Ujedno ističe konstataciju iz nalaza i mišljenja pod brojem 14., u kojoj se navodi da se u obdukcijском nalazu kao osnovni uzrok smrti navode kronična opstruktivna bolest pluća i kardiomiopatija, te postavlja pitanje vještaku je li navedena konstatacija točna, budući da vještak u svom mišljenju istu nije opovrgnuo. Nadalje, smatra da vještak nije jasno odgovorio na pitanje Suda je li se smrtni ishod mogao izbjeći te, ovisno o odgovoru na navedeno pitanje, provođenjem kojeg medicinskog postupka ili postupaka. Slijedom navedenog, postavlja pitanje bi li, s obzirom na visok stupanj komorbiditeta pok. Željko Pavlović, ostao živ i u slučaju da su bili provedeni dodatni postupci koje vještak navodi u svom nalazu i mišljenju.

17. U dopunskom očitovanju od 3. veljače 2025. vještak je dao odgovore na pitanja tužitelja te naveo da za područje torakalne kirurgije općenito ne postoje međunarodne smjernice, već se odluke donose na temelju recentne stručne literature i pravila struke. U odnosu na pok. Željka Pavlovića naveo je da je bilo indicirano poduzimanje torakotomije, s obzirom na perzistiranje hematopneumotoraksa i pad vrijednosti krvne slike, što je upućivalo na i dalje aktivno krvarenje, osobito imajući u vidu da su navedene okolnosti nastale nakon invazivnog postupka sternalne punkcije. Nadalje je naveo da je evidentno kako je postavljeni torakalni dren bio disfunkcionalan. Prema navodima vještaka, indikacije za hitnu torakotomiju kod krvarenja u prsnom košu jesu kontinuirani gubitak krvi te progresija hemodinamskog šoka unatoč nadoknadi tekućine, što upućuje na aktivno krvarenje. Vještak je nadalje naveo da bi, neovisno o komorbiditetima, u konkretnom slučaju torakotomija i egzaktna kirurška hemostaza mjesta krvarenja dale šansu za preživljavanje, budući da bi se time spriječio daljnji gubitak krvi, a posljedično smanjila i progresija šoka. Također je naveo da bi kod svake osobe, pa tako i osobe bez komorbiditeta, aktivno intratorakalno krvarenje opisane dinamike, bez odgovarajuće medicinske intervencije, gotovo sigurno dovelo do smrtnog ishoda.

18. Tuženik je u podnesku od 10. veljače 2025. uz ranije navedena pitanja (točka 14 obrazloženja) postavio i pitanja:

"Da li postoji uzročno posljedična veza između štete i navodnog štetnog događaja, obzirom je prema navodima umješaka a što proizlazi i iz sudskog spisa dana 18. travnja 2018. prednik tužitelja odlučio napustiti bolnicu pa da li je i zbog navedenog došlo do štetnih posljedica po zdravstveno stanje prednika tužitelja

Da li bi svi po vještacima eventualni dodatni opisani medicinski postupci mogli dovesti do pozitivnog ishoda liječenja za prednika tužitelja, ovo sve za, po umješaku, istaknuti visoki komorbiditet prednika tužitelja?"

19. Na navedena pitanja tuženika i umješača vještak se pisano očitovao u drugoj dopuni (Dodatku 1.) vještačenja od 5. svibnja 2025., u kojoj je navedeno da je pok. Željko Pavlovića preminuo 20. travnja 2018., odnosno istoga dana kada je u jutarnjim satima podvrgnut zahvatu, dok obdukcijski nalaz nepobitno ukazuje na ozljedu interkostalnih vaskularnih struktura i opsežan hematotoraks, a kao uzrok smrti naveden je jatrogeni hematotoraks. Vještak ponavlja da bi, neovisno o komorbiditetima, u konkretnom slučaju torakotomija i egzaktna kirurška hemostaza mjesta krvarenja dale šansu za preživljavanje te ukazuje da je jedini način za preživljavanje bolesnika bilo zaustavljanje krvarenja, što nije učinjeno. Navodi kako štetna posljedica nastala jatrogenom ozljedom 20. travnja 2018. nije ni u kakvoj vezi s napuštanjem bolnice od strane pok. Željka Pavlovića dana 18. travnja 2018. Ujedno vještak ostaje kod stava da bi kod svake osobe aktivno intratorakalno krvarenje kakvo je bilo prisutno kod pok. Željka Pavlovića, bez odgovarajuće medicinske intervencije, dovelo do smrtnog ishoda, pri čemu su samo krvarenje i količina krvi u prsištu dodatno otežali respiratorne tegobe bolesnika zbog pritiska krvi i hematoma na plućno krilo.

20. Tužitelj je podneskom od 24. srpnja 2025. naveo da prihvaća dodatno očitovanje vještaka te smatra da je isto dano u skladu s pravilima struke.

20.1. Tuženik je, u svom očitovanju od 25. srpnja 2025., naveo da vještak nije decidirano i koncizno odgovorio na pitanja koja je postavio, zbog čega nalaz i mišljenje smatra kontradiktornim, nejasnim i nedorečenim. Predlaže ponovno pozvati vještaka radi dopune nalaza i mišljenja, iako istodobno smatra da bi takva dopuna bila suštinski bespredmetna. Ujedno ukazuje da je na pretposljednjoj stranici nalaza i mišljenja navedeno da je samo jedan od trojice imenovanih vještaka vještak sa službene liste sudskih vještaka.

21. Umješač podneskom od 15. rujna 2025. navodi kako je u nalazu i mišljenju od 16. listopada 2023., pod brojem 14., konstatirano da se u obdukcijском nalazu kao osnovni uzrok smrti navode kronična opstruktivna bolest pluća i kardiomiopatija, što je kao takvo konstatirano i u Zapisniku o vanjskom pregledu i obdukciji od 23. travnja 2018. godine (MORBUS PULMONIS OBSTRUCTIVUS CHRONICUS (J44.8) i CARDIOMYOPATHIA (I42.9, I25.5). Kako vještak u svim svojim dosadašnjim očitovanjima, nalazima i mišljenjima ovu nedvojbenu konstataciju nije osporio, umješač smatra očitim da i ovaj osnovni uzrok ima značajan utjecaj, uz neposredni uzrok smrti.

22.1. Obzirom na opetovane primjedbe tuženika i umješača na nalaz i mišljenje vještaka, dana 29. lipnja 2026. provedeno je usmeno saslušanje dr. Igora Medveda i dr. Dražena Cuculića iz navedene ustanove, koji su u cijelosti ostali kod danog nalaza i mišljenja te svih dodatnih pisanih očitovanja.

22.2 Na navedenom ročištu tuženik je ponovio pitanja iz točke 14., na što je dr. Igor Medved u bitnome odgovorio da je prema obdukcijском nalazu razlog smrti naveden zastoj srca, ali da je do istog došlo uslijed iskrvarenja, odnosno da je u prsištu pronađena krv. Naveo je kako je osnovni problem u tome što, nakon što je došlo do komplikacije, odnosno kada je pacijent počeo krvariti iz lezije i krvne žile na desnoj strani prsišta, nisu poduzete one radnje kojima bi se krvarenje zaustavilo. Prema njegovom iskazu, s obzirom na količinu izgubljene krvi, koja je iznosila polovicu ukupne količine krvi u organizmu, kao i s obzirom na pritisak na pluća, bilo je jasno da je trebalo pristupiti daljnjim postupcima, što nije učinjeno. Nadalje je naveo da kronične bolesti utječu na otpornost tijela, ali da nisu bile neposredni uzrok smrti. U odnosu na okolnost da je pok. Željko Pavlović dana 18. travnja 2018. svojevolumeno napustio bolnicu, naveo

je da između navedene okolnosti i štetne posljedice za zdravlje ne postoji uzročna veza, budući da je do krvarenja došlo nakon medicinskog zahvata provedenog u bolnici. Ponovio je kako bi, da su provedeni svi dodatno opisani medicinski postupci, neovisno o visokom stupnju komorbiditeta, pacijent imao šansu preživjeti. Istaknuo je da su svi zajedno radili nalaz, ali da ne može govoriti u kojem je postotku u izradi nalaza sudjelovala dr. Petranović.

22.1. Dr. Dražen Cuculić iskazuje da je iz zapisnika o obdukciji jasno da je došlo do izljeva 2,5 l krvi u desno prsište uz kolaps desnog plućnog krila, a da je smrt nastupila 20. travnja 2018. u 20:30 sati. Sve istaknute dijagnoze od ranije predstavljaju komorbiditete, ali nisu u neposrednoj uzročnoj vezi sa smrću ovog pacijenta. Na upit imaju li današnji odgovori hematološki aspekt o kojem bi se trebala očitovati dr. Duška Petranović, odgovara da je pacijent imao navedene određene promjene u krvnoj slici, zbog čega je ista određena za izradu nalaza i mišljenja, međutim, te promjene u krvnoj slici nisu u uzročnoj vezi sa smrću pacijenta te njezin nalaz nema neposredan utjecaj na utvrđivanje uzroka smrti. Ukazuje kako je ista pregledala nalaz i mišljenje, s istim se složila te ga supotpisala, a s aspekta njezine subspecijalizacije nije imala primjedbi.

23. Tuženik i umještač su prigovorili danim iskazima, smatrajući da se isti razlikuju od onoga što su vještaci ranije iznosili u svojim nalazima, mišljenjima i očitovanjima. Ujedno su postavili pitanje kako je moguće da su vještaci zajednički izradili nalaz i mišljenje kada iz njihovih iskaza proizlazi različita uloga dr. Duška Petranović u njegovoj izradi, slijedom čega su predložili da se ista na iduće ročište pozove radi njezina saslušanja.

24. Dr. Duška Petranović saslušana je na ročištu 27. kolovoza 2026. Navela je da u potpunosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja, koji je sastavila zajedno s drugim imenovanim kolegama, a koji je izrađen na temelju cjelokupne medicinske dokumentacije. Istaknula je da kao hematologinja nije nadležna za pitanja iz područja kirurgije i sudske medicine. U okviru svoje struke navela je da je kod pok. Željka Pavlovića bilo potrebno učiniti punkciju koštane srži te da je slučaj posljedica niza nesretnih okolnosti. U izradi nalaza i mišljenja sudjelovala je u dijelu koji se odnosio na punkciju koštane srži i moguće komplikacije tog zahvata. U pogledu opsega njezina sudjelovanja u izradi nalaza i mišljenja, vještakinja je navela da su, nakon zajedničkog pregleda medicinske dokumentacije, kolege s njom kontaktirale te joj dostavili tekst nalaza, a kako se s dostavljenim tekstom složila, isti je potpisala. Istaknula je da iz medicinske dokumentacije od 20. travnja 2018. proizlazi da je neposredni uzrok smrti bilo krvarenje u prsište, koje je nastalo kao posljedica invazivnog zahvata punkcije koštane srži, odnosno kao posljedica jatrogena ozljede. Vještakinja je navela da se u medicini ne može sa sigurnošću tvrditi da bi određena mjera ili postupak 100 % pridonijeli uspješnom liječenju. Međutim, istaknula je da su zajednički zaključili kako nisu bila iscrpljena sva sredstva za stabilizaciju bolesnika. Pritom je naglasila da se ne može izjašnjavati o kirurškom dijelu, već isključivo o pitanjima iz područja hematologije. Također je navela da su jedan od čimbenika koji su mogli pridonijeti smrtnom ishodu predstavljale njegove osobne bolesti i tegobe. Ujedno smatra kako to što je pacijent 18. travnja 2018 izašao iz bolnice i ponovno se vratio nema veze s ishodom. Na daljnji upit bi li svi dodatno opisani medicinski postupci, mogli dovesti do pozitivnog ishoda liječenja prednika tužitelja, osobito imajući u vidu njegov visok stupanj komorbiditeta, navela je da kao hematologinja ne može procjenjivati kirurške komplikacije. Međutim, istaknula je da su se ostali vještaci izjasnili kako bi dodatni medicinski postupci mogli dovesti do pozitivnog ishoda liječenja.

25. Nalaz i mišljenje vještaka (imenovane ustanove) prihvaćen je u cijelosti, jer je isti logičan, uvjerljiv i dan u skladu s pravilima struke s obzirom da je jasno odgovoreno na zadatak koji je postavljen od suda, a pritom je na raspolaganju vještak imao obimnu medicinsku dokumentaciju pok. Željka Pavlovića koja prileži spisu. Imenovani vještaci su u više navrata odgovarali na pitanja koja su postavili tuženik i umješač te su otklonili sve prigovore dodatnim pisanim očitovanjima te usmenim iskazivanjem. Također, nalaz i mišljenje vještaka u skladu je sa cjelokupnom dostavljenom medicinskom dokumentacijom. Iz toga razloga odbijen je dokazni prijedlog tuženika za provođenjem novog medicinskog vještačenja po drugom vještaku (ustanovi) budući da je nalaz i mišljenje vještaka koji je dan u ovome postupku jasan i detaljno obrazložen s opsežnim odgovorima na sva pitanja postavljena u toku postupka, a koja su bila relevantna za predmet spora, s time da niti jedan od ostalih izvedenih dokaza (dokumentacija koja prileži spisu) ne sadrži proturječnosti s danim nalazom i mišljenjem vještaka. Bitno je istaknuti da prigovor tuženika, prema kojem liječnici koje je ustanova imenovala za izradu vještačenja nisu bili sa stalne liste sudskih vještaka, nije od značaja. Vještačenje je provela ovlaštena ustanova, a u vrijeme njegove izrade nije postojala obveza da zaposlenici određeni za izradu nalaza i mišljenja budu imenovani stalnim sudskim vještacima za područje na koje se vještačenje odnosi. Takva je obveza za ustanove propisana tek od 1. siječnja 2026., izmjenom članka 126.a Zakona o sudovima ("Narodne novine" broj: 28/2013, 33/2015, 82/2015, 82/2016, 67/2018, 126/2019, 130/2020, 21/2022, 60/2022, 16/2023, 155/2023, 36/2024, 136/2025) odnosno nakon što je vještačenje u ovoj pravnoj stvari već bilo određeno.

26. Analizirajući provedeno medicinsko vještačenje, liječničku dokumentaciju i zdravstveni karton, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da tuženik prilikom liječenja pok. Željka Pavlovića nije postupao u skladu s pravilima medicinske struke te da postoji uzročno-posljedična veza između postupanja, odnosno propusta u postupanju djelatnika tuženika i smrti prednika tužitelja. Naime iz navedenih dokaza proizlazi kako je kod pok. Željka Pavlović prilikom sternalne punkcije koštane srži nastala jatrogena ozljeda priležećih vaskularnih struktura zbog čega je došlo do krvarenja u desni hemotoraks uz razvoj kolapsa pluća i razvoj hipovolemijskog i hemoragičnog šoka. Međutim, navedena ozljeda i njezine posljedice spadaju pod moguće komplikacije koje se dogode pri vođenju samog postupka jer se radi o slučajnom oštećenju prilikom provođenja medicinskog zahvata, odnosno o mogućoj neželjenoj popratnoj pojavi prilikom izvođenja operativnog zahvata. Iako i tad pacijent trpi neželjene posljedice na svoje zdravlje one nisu nastale zbog povreda pravila i metoda/standarda rada zdravstvene struke nego se radi o neizbježnom tijeku događaja. Prema shvaćanju ovog suda u konkretnom slučaju štetna radnja predstavlja propust u postupanju, odnosno nepoduzimanje potrebnih radnji nakon nastanka navedene komplikacije, koji nisu poduzeti da bi se stabiliziralo stanje pok. Željka Pavlovića. Radi se o propustu da nakon nastanka navedene komplikacije, odnosno uslijed perzistiranja krvarenja, hematotoraksa, pada krvne slike te hemodinamskog i respiratornog pogoršanja bolesnika, poduzmu daljnje medicinske mjere usmjerene na zaustavljanje krvarenja i stabilizaciju bolesnika. Konkretno, nisu poduzeti daljnji postupci repozicioniranja torakalnog drena i njegova postavljanja na aktivnu sukciju, niti je, s obzirom na daljnje perzistiranje krvarenja i pogoršanje stanja bolesnika, učinjena torakotomija radi evakuacije hematoma i egzaktna kirurške hemostaze mjesta krvarenja. Prema prihvaćenom nalazu i mišljenju vještaka, upravo bi se navedenim postupcima omogućilo zaustavljanje daljnjeg krvarenja i smanjenje progresije hemodinamskog šoka, odnosno pružila bi se mogućnost stabilizacije bolesnika i njegovog preživljavanja. Vještak je pritom naveo da bi kod svake osobe, pa tako i osobe bez komorbiditeta, aktivno intratorakalno krvarenje kakvo je bilo kod pok. Željka

Pavlovića, bez odgovarajuće medicinske intervencije, gotovo sigurno dovelo do smrtnog ishoda. Kako navedeni postupci nisu poduzeti, došlo je do daljnjeg iskrvarenja, kolapsa desnog pluća te konačno hemodinamskog i respiratornog kolapsa i smrti pok. Željka Pavlovića. Stoga sud nalazi da između navedenog propusta u liječenju i smrtnog ishoda postoji uzročna veza, dok postojeći komorbiditeti pokojnika nisu bili neposredni uzrok njegove smrti.

27. Tužitelji su saslušani na okolnosti njihova odnosa s pokojnim suprugom i ocem, intenziteta duševnih bolova koje su pretrpjeli zbog njegove smrti, kao i na okolnost i posljedice njegove smrti na njihov osobni, obiteljski i svakodnevni život, te radi utvrđenja postojanja i visine neimovinske i imovinske štete koju potražuju zbog njegove smrti.

27.1 U bitnome tužiteljica Silvana Pavlović je iskazala da je smrt njezina supruga za cijelu obitelj predstavljala potpuni šok, a osobito za njihovu kćer Kristinu, tužiteljicu ad.4, koja je deset godina radila u istoj bolnici i bila dobar radnik, dok su i njezino dvoje djece, tužitelji 2. i 3., nakon smrti oca prolazili kroz probleme. Navela je da šok za obitelj nije predstavljala samo iznenadna smrt njezina supruga, već i okolnosti koje su uslijedile prilikom organizacije pogreba, pa su ih tako u ponedjeljak ujutro telefonski nazvali iz bolnice i rekli da je potrebno izvršiti obdukciju, zbog čega je trebalo odgoditi pogreb. Istaknula je da su se zaposlenici tuženika vrlo loše ponijeli prema njezinoj kćeri i sinu, odnosno da je njihov odnos prema njima bio potpuno neadekvatan, osobito imajući u vidu da se radilo o djeci koja su izgubila svog oca, no da su unatoč potrebi provođenja obdukcije ipak uspjeli održati pogreb u prethodno dogovoreno vrijeme. Nadalje je iskazala da su, osim nje same i njezina djeca prolazila kroz teške trenutke nakon smrti pokojnog supruga pa je za sina navela da je velik dio svega držao u sebi te da ona nikada nije znala što točno osjeća, dok je za kćer Kristinu navela da je prolazila kroz vrlo teško razdoblje, osobito zato što je dugo vremena radila upravo na tom odjelu, pri čemu je govorila kako je na tom odjelu mnogima spasila život, a da oni nisu mogli spasiti njezina oca. Navela je da je kćer Kristina u jednom trenutku došla na težinu od gotovo 40 kilograma, a nakon što bi završila smjenu u bolnici, pronalazili bi je u kutovima bolnice, pri čemu se, prema njezinu iskazu, nije mogla pomiriti s očevom smrću, te da je tek nakon sedam mjeseci iznijela stvari svojega oca iz bolnice i rekla da je tada postala svjesna onoga što se dogodilo, odnosno da je ostala bez oca. Nadalje je navela da joj je kći Kristina govorila kako više ne može raditi u toj bolnici te da će se preseliti u Zagreb, a s obzirom na njezino psihičko stanje, tužiteljica ju je željela podržati, dok je, budući da su imali i vrlo lošu financijsku situaciju, radila i druge poslove kako bi joj mogla pomoći. Iskazala je da smatra da, da nije bilo potpore drugih, njezina kći Kristina danas ne bi bila tu. Nadalje je navela da je njezin pokojni suprug i ranije u toj bolnici u nekoliko navrata bio zanemaren, i to kada je imao aneurizmu, zatim kada ga je njihova kći sanitetskim vozilom vozila u Zagreb radi snimanja glave, kao i jednom kada je bio na plućnom odjelu, kada ga je doktorica Matana spasila tako što ga je priključila na aparat. U odnosu na materijalne troškove u vezi s organizacijom pogreba, navodeći da je svu svoju ušteđevinu u iznosu od 35.000,00 kuna, koju je imala namijenjenu za školovanje djece, potrošila na organizaciju pogreba. Prema njezinu iskazu, navedeni troškovi odnosili su se na lijes, cvijeće, crninu te sam pogreb, a navela je i da je sama platila nadgrobnu ploču.

27.2 Tužitelj Stijepo Pavlović u svom iskazu je u bitnome izjavio da se kritičnog dana nije nalazio u Dubrovniku, već ga je poslijepodne nazvala sestra koja mu je rekla da je otac toga dana ili dan ranije završio u bolnici. Naveo je da je, kada je došao u grad, oko 18:30 do 19:00 sati došao u bolnicu, gdje nisu mogli doći do oca, nego su čekali,

nakon čega im je naposljetku rečeno da je otac preminuo. Iskazao je da ga je očeva smrt, naravno, pogodila. Na pitanje kako je sve prolazilo narednih dana te kako se osjeća danas, iskazao je da se osjeća dobro. U odnosu na materijalne troškove naveo je da je kupio obuću, odjeću i cvjetne aranžmane, za što je utrošio približno 1.500,00 kuna.

27.3 Tužiteljica Emica Milutinović u bitnome je iskazala da je taj dan bio uobičajen kao i ostali dani te da se njezin otac, kada je izlazio iz kuće, pozdravio s njom i rekao joj da ide te da će se brzo vratiti. Navodi da joj se činilo da je otac toga dana bio opušteniji nego inače, budući da su, kako je rekla, on i bolnica bili dva različita pojma, te je izgledalo kao da je znao da se neće vratiti. Nadalje je iskazala da je te večeri bila u kući s prijateljicom, kada su u kuću ušli majka, sestra i brat te joj rekli da je otac umro. Navela je da je od tada proteklo određeno vrijeme i da se sada osjeća dobro, ali da ne prođe dan, a da ga se ne sjeti. U odnosu na razdoblje neposredno nakon što je saznala za očevu smrt, iskazala je da joj je sve izgledalo nestvarno i nemoguće te da ne zna što bi drugo mogla reći. U odnosu na materijalne troškove navela je da nije mogla dopustiti da majka sve troškove plaća sama, zbog čega se tada zaposlila, a potom sama sebi kupovala crninu i odjeću koju je nosila tijekom 40 dana, za što je, prema njezinu iskazu, utrošila približno 1.000,00 do 1.500,00 kuna.

27.4 Tužiteljica Kristina Palvović je bitnome iskazala da je inače brinula o ocu, pripremala mu tablete i drugo, te da joj je, budući da je trebala ići na kongres u Makarsku, otac rekao da se ne osjeća najbolje i da misli da mu se ponovno skupila voda, zbog čega ju je zamolio da ga odvede u bolnicu. Navela je da ga je primila doktorica Mejić, koja mu je izvadila nalaze te, nakon što ih je vidjela, rekla da nema puno vode, ali da hematološki nalaz nije uredan i da sumnja na leukemiju. Iskazala je da su se dogovorile da ocu neće reći za navedenu sumnju te da su dogovorile njegov prijem u bolnicu radi sternalne punkcije idućeg dana. Nadalje je navela da je radila u koronarnoj jedinici te da je toga dana radila noćnu smjenu, nakon čega je ujutro otišla kući, a već oko podneva nazvali su je iz bolnice, odnosno nazvala ju je kolegica i rekla joj da dođe jer se nešto događa s ocem. Iskazala je da je najprije oko pet minuta sjedila i razmišljala o tome što bi se moglo dogoditi, s obzirom na to da se radilo o dijagnostičkom postupku, te da joj uopće nije palo na pamet da bi se moglo dogoditi ono što se potom dogodilo. Navela je da je razmišljala o mogućnosti da je zovu zato što je ocu dijagnosticirana leukemija, ali da joj, s obzirom na mjesto na kojem radi, same dijagnoze nisu predstavljale šok, već je razmišljala da će se, ako je riječ o tome, s bolešću boriti kao što su se borili i s drugim bolestima. Kada je došla u bolnicu, otac je već bio na intenzivnom odjelu te je, čim ga je vidjela u kakvom se stanju nalazi, znala da će toga dana njegov život završiti. Navela je da je pitala liječnika što se dogodilo, na što joj je rečeno da je došlo do komplikacije, odnosno da je igla vjerojatno probila plućnu arteriju. Iskazala je da je tada pitala što će sada učiniti i hoće li podići helikopter, budući da je znala da se takvo stanje neće moći riješiti u njihovoj bolnici, na što su liječnici slegnuli ramenima i rekli da otac nije stabilan te da treba čekati nadležnog kirurga. Nadalje je navela da je oko 16:00 sati doktor postavio dren, međutim, da pritom nije bilo povrata krvi, što joj je bilo vrlo čudno, zbog čega je odmah znala da nešto nije u redu, budući da se otac doslovno gušio u krvi te bi bilo logično da nakon postavljanja drena krv izlazi van, što se u ovom slučaju nije dogodilo. Iskazala je da su zvali kirurga, međutim, da se on nije javljao, nakon čega je predloženo da se oca stavi u induciranu komu dok ne dođe torakalni kirurg, koji je bio jedini takav kirurg u bolnici, a u tom se trenutku nalazio u Ravnom. Nakon toga pristupilo se intubaciji te su ocu dali anesteziju, međutim, njegova je reakcija na anesteziju bila takva da je prestao disati. Navela je da je majka u tom trenutku bila vani jer je išla zapaliti cigaretu, a vratila se, kako joj se

čini, s bratom, te da se ona točno sjeća zvuka defibrilatora i da je točno znala što se dogodilo. Sjećam se da sam išla kod ravnatelja bolnice da se tati ne radi obdukcija, jer sam znala da on to ne želi, htio bi da ga se dostojansveno pokopa, međutim, s obzirom da se sve ovo dogodilo u dijagnostičkom postupku, zakonski nije bilo moguće da se obdukcija ne obavi. Ja sam cijelo ovo vrijeme bila u bunilu. Sutradan u 8 sati su me zvali iz bolnice i rekli da ipak mora ići obdukcija i kada sam ja došla tamo, tražila sam da pričaju sa mnom, međutim, rečeno mi je da nitko od nadležnih nije prisutan. Kada sam im rekli da ću sjedati ispred dok netko ne dođe, pojavili su se svi tu ljudi, koji su navodno bili odsutni i rekli mi da se mora obaviti obdukcija. Navodi da je zamolila doktora Puzovića, ako je iako moguće da se obdukcija obavi do podne kako bi oca mogli dostojno pokopati, što su i uspjeli. Nadalje je iskazala da joj je sve što se nakon toga događalo u magli, da je prolazila kroz teško razdoblje, zbog čega dva mjeseca nije mogla uopće raditi, te da je oboljela od anoreksije. U odnosu na materijalne troškove, u bitnome je iskazala da je problem bio u tome što su imali grobnicu, međutim, ista nije bila dovršena, odnosno ploča nije bila nalivena, zbog čega su morali pronaći osobu koja će ploču naliti i dovršiti radove u roku od tri dana. Navela je da su se uspjeli snaći te da su im ljudi pomogli, dok su spomenik izradili naknadno. Iskazala je da su svi materijalni troškovi pali na majku (1. tužiteljicu), budući da ona u to vrijeme nije bila sposobna raditi te je odlazila i psihijatru, zbog čega je majka preuzela podmirivanje troškova, dok su si ona i ostala djeca sami kupili ono od crnine što im je bilo potrebno. Navela je da je na crninu potrošila od 1.000,00 do 1.500,00 kuna. Iskazuje da se danas osjeća bolje te da misli da joj je počelo biti bolje nakon što je prestala odlaziti psihijatru, kao i da joj je vjera uvelike pomogla da nastavi dalje, zbog čega je, kako je iskazala, oprostila pojedinim ljudima koji u danom trenutku nisu učinili ono što su trebali. Međutim, navela je da joj je sve što se dogodilo i danas vrlo mučno i teško.

28. Iz iskaza svih saslušanih tužitelja u bitnome proizlazi da je smrt pokojnog oca, odnosno supruga za cijelu obitelj predstavljala iznenađan i težak događaj, kojemu se nisu nadali, kao i da su članovi obitelji nakon saznanja o njegovoj smrti prolazili kroz teško emocionalno razdoblje. Suglasno proizlazi i da je pokojni nakon dolaska u bolnicu, odnosno tijekom dijagnostičkog postupka, preminuo, nakon čega je bilo potrebno provesti obdukciju, što je obitelji predstavljalo dodatno opterećenje u pogledu organizacije pogreba, no da je, unatoč tome, pogreb održan u dogovoreno vrijeme. Smrt pokojnika na članove obitelji ostavila je emocionalne posljedice, pri čemu su se iste kod pojedinih tužitelja manifestirale na različite načine i različitog intenziteta. Pri tome se osobito ističe iskaz tužiteljice Kristine Pavlović, koja je u vrijeme predmetnog događaja bila zaposlena u istoj bolnici, a koja je, osim emocionalne povezanosti s pokojnim kao njegova kći, bila neposredno uključena u pojedine događaje prije i nakon njegove smrti te je, s obzirom na svoje radno iskustvo i poznavanje bolničkog sustava, određene okolnosti mogla neposredno pratiti i razumjeti. Upravo je ta okolnost, prema ocjeni suda, dodatno pojačala njezinu emocionalnu patnju i otežala suočavanje s očevom smrću, budući da se događaj odigrao u ustanovi u kojoj je sama radila i s čijim je radom i zdravstvenim postupcima bila profesionalno upoznata. Treba istaknuti kako su tužitelji opravdano očekivali da će se liječenje njihova člana obitelji odvijati redovitim i predvidivim tijekom, tim više što je u zdravstvenu ustanovu došao radi utvrđivanja dijagnoze i odgovarajućeg liječenja, odnosno s očekivanjem da će mu se pružiti potrebna zdravstvena skrb te da će se njegovo zdravstveno stanje poboljšati. Umjesto toga, nakon provedenog zahvata došlo je do njegove smrti. Imajući stoga u vidu okolnosti u kojima je do smrti došlo, kao i činjenicu da su očekivali da će se, boraveći u za to predviđenoj zdravstvenoj ustanovi, nalaziti na sigurnom i da će tijek liječenja biti uredan, očito je da ih je njegova smrt posebno teško pogodila.

29. Ujedno iz iskaza tužitelja proizlazi da su svi imali određene materijalne troškove povezane sa smrću i pogrebom pokojnika, pri čemu je najveći dio tih troškova snosila tužiteljica Silvana Pavlović i to troškove izrade nadgrobne ploče, nabave lijesa, cvijeća te samog pogreba, dok su svi tužitelji naveli da su imali i troškove nabave žalobne odjeće i cvjetnih aranžmana. Sud i u tom dijelu njihove iskaze prihvaća kao životno logične i uvjerljive, imajući u vidu da je upravo tužiteljica Silvana Pavlović, kao supruga pokojnika i majka ostalih tužitelja, u danim okolnostima preuzela najveći dio obveza vezanih uz organizaciju i podmirenje troškova pogreba. Takav slijed događaja sud smatra životno razumljivim s obzirom na njezinu ulogu u obitelji i okolnosti u kojima je došlo do iznenadne smrti pokojnika. Stoga sud zaključuje da su tužiteljima uslijed predmetnog događaja nastali konkretni materijalni izdaci povezani sa smrću i pogrebom pokojnika.

30. Saslušanjem tužitelja i čitanjem izvoda iz matice vjenčanih za pok. Željka Pavlovića i prvotužiteljicu te rodnih listova II. – V. tužitelja, ovaj sud je utvrdio da je pok. Željko Pavlović bio suprug prvotužiteljice, odnosno otac II. – V. tužitelja. Člankom 1101. stavkom 1. ZOO-a je propisano da u slučaju smrti pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi uže obitelji, bračni drug, djeca i roditelji dok je člankom 1093. stavkom 1. propisano da tko prouzroči nečiju smrt, dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba pa je očito kako su tužitelji aktivno legitimirani za ostvarivanje predmetnog potraživanja zbog čega je tuženikov (i umješačev) prigovor nedostatka aktivne legitimacije neosnovan.

31. Tuženik je u ovom postupku pasivno legitimiran na temelju članka 1061. stavka 1. ZOO-a kojom je propisano da za štetu koju zaposlenik u radu ili u svezi s radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojega je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika. Radi se o specifičnom obliku tzv. odgovornosti za drugog, odnosno odgovornosti poslodavca za štetu koju zaposlenik prouzroči trećoj osobi u vezi sa svojim radom. Kako se u postupku tvrdi da su radnje, odnosno propusti počinjeni od strane djelatnika tuženika u obavljanju njihovih poslova i u vezi s njihovim radom, prigovor tuženika kojim osporava svoju pasivnu legitimaciju je stoga neosnovan.

32. U pogledu odgovornosti tuženika treba reći da je člankom 1045. stavkom 1. ZOO propisano je da je onaj tko drugome prouzroči štetu dužan naknaditi je, ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Slijedom navedene odredbe, odgovornost tuženika u konkretnom slučaju prosuđuje se prema kriteriju pretpostavljene krivnje. Kada je riječ o odgovornosti zdravstvene ustanove za štetu koju pacijent pretrpi u vezi s pružanjem zdravstvene usluge, potrebno je utvrditi jesu li zdravstveni radnici tuženika u konkretnom slučaju postupali protivno pravilima medicinske struke i standardu dužne pažnje te postoji li uzročna veza između takvog postupanja i nastale štete. Oštećenik je pritom dužan dokazati postojanje štete, štetnu radnju odnosno propuštanje te uzročnu vezu između štetne radnje odnosno propuštanja i nastale štete, dok je na tuženiku teret dokazivanja da je postupao bez krivnje, odnosno da je u konkretnom slučaju postupao s pažnjom koja se od njega zahtijevala. Pri tome se, sukladno članku 10. stavku 2. ZOO-a, od sudionika u obveznom odnosu koji svoju obvezu ispunjava u okviru profesionalne djelatnosti zahtijeva postupanje s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima, odnosno pažnjom dobrog stručnjaka. Navedeni standard pažnje primjenjuje se i na zdravstvene radnike, koji su prilikom pružanja zdravstvene zaštite dužni postupati u skladu s pravilima medicinske struke i s razinom pažnje koja se od stručne osobe u takvim okolnostima opravdano očekuje. Treba reći kako ZOO

ne propisuje krivnje, ali u članku 1049. određuje njezine temeljne oblike – namjeru i nepažnju. Namjera postoji kada štetnik postupa znajući i hotimice, dok nepažnja postoji kada štetnik ne upotrijebi onu pažnju koja se od njega, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, zahtijeva. Prema članku 1045. stavku 2. ZOO-a, predmnijeva se obična nepažnja. Međutim, kada se odgovornost zdravstvenog radnika prosuđuje u okviru njegove profesionalne djelatnosti, mjerilo dužne pažnje nije pažnja prosječnog čovjeka, već pažnja dobrog stručnjaka iz područja medicine. Stoga je za ocjenu postoji li krivnja zdravstvenog radnika odlučno je li njegovo postupanje, odnosno propuštanje postupanja, bilo u skladu s pravilima medicinske struke i standardima postupanja koji su se u konkretnim okolnostima od njega mogli zahtijevati. Postupanje zdravstvenog radnika protivno pravilima medicinske struke može predstavljati stručnu odnosno liječničku pogrešku. Međutim, sama činjenica nastanka nepovoljnog ishoda liječenja ne znači istodobno i postojanje liječničke pogreške, već je potrebno utvrditi je li do nepovoljnog ishoda došlo upravo zbog postupanja ili propusta koji odstupa od zahtijevanog standarda stručne pažnje te postoji li uzročna veza između takvog postupanja i nastale štete.

33. Slijedom navedenog, za postojanje odgovornosti tuženika potrebno je utvrditi kumulativno postojanje štete, protupravnog odnosno nedopuštenog postupanja ili propusta zdravstvenih radnika, uzročne veze između takvog postupanja ili propusta i nastale štete te krivnje, pri čemu se krivnja presumira u smislu članka 1045. stavka 1. ZOO-a. Tuženik se može osloboditi odgovornosti ako dokaže da je postupao s pažnjom koja se zahtijeva od dobrog stručnjaka te da je šteta nastala bez njegove krivnje, odnosno ako se utvrdi da između postupanja zdravstvenih radnika i nastale štete ne postoji uzročna veza. Stoga je u konkretnom slučaju, pri ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva, potrebno utvrditi je li postupanje zdravstvenih radnika tuženika odgovaralo pravilima medicinske struke i standardu pažnje dobrog stručnjaka te, neovisno o tome, postoji li uzročna veza između eventualnog odstupanja od navedenog standarda i štete koju tužitelj potražuje.

34. Također, valja istaknuti da u građanskom postupku za utvrđenje uzročne veze između šetnog događaja i nastale štete nije potrebno postojanje uzroka smrti dokazati s apsolutnom sigurnošću, već je dostatno njegovo postojanje utvrditi sa stupnjem koji prelazi granicu vjerojatnosti postojanja. Pritom se uzrokom smatra ona okolnost koja je, prema redovitom tijeku stvari i životnom iskustvu, neposredno i tipično dovodi do nastanka određene posljedice. U konkretnom slučaju ovaj sud nalazi da je uzrok smrti pok. Željka Pavlovića odnosno da izvedeni dokazi, cijenjeni pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, pružaju dostatnu činjeničnu osnovu za zaključak da je smrt pok. Željka Pavlovića posljedica predmetnog šetnog događaja.

35. Slijedom svega navedenog iz provedenih dokaza, ovaj sud nalazi utvrđenim da su zdravstveni radnici tuženika nakon nastanka komplikacije prilikom sternalne punkcije koštane srži propustili poduzeti sve potrebne medicinske mjere radi zaustavljanja krvarenja i stabilizacije zdravstvenog stanja pok. Željka Pavlovića i to repozicioniranje torakalnog drena uz postavljanje istoga na aktivnu sukciju te, s obzirom na perzistiranje krvarenja i pogoršanje stanja bolesnika, torakotomiju radi evakuacije hematoma i egzaktne kirurške hemostaze mjesta krvarenja. Navedeni propust predstavlja šetnu radnju koja nije bila u skladu s pravilima medicinske struke i standardom pažnje dobrog stručnjaka. Imajući u vidu prethodno navedena utvrđenja ovog suda o uzroku smrti i postojanju uzročne veze između navedenog propusta i smrtnog ishoda, pri čemu su vještaci istaknuli da bi poduzimanjem navedenih medicinskih postupaka pokojniku bila pružena šansa za preživljavanje, neovisno o njegovim komorbiditetima, ovaj sud nalazi

da je upravo navedeni propust doveo do smrtnog ishoda. Pritom su vještaci jasno naveli da bi kod svake osobe, pa tako i osobe bez komorbiditeta, aktivno intratorakalno krvarenje kakvo je postojalo kod pok. Željka Pavlovića, bez odgovarajuće medicinske intervencije, gotovo sigurno dovelo do smrtnog ishoda. Stoga postojeći komorbiditeti pokojnika ne dovode u pitanje uzročnu vezu između propusta zdravstvenih radnika tuženika i njegove smrti, niti oslobađaju tuženika odgovornosti za nastalu štetu. Tuženik nije dokazao da je šteta nastala bez krivnje njegovih zdravstvenih radnika, slijedom čega su u konkretnom slučaju ispunjene sve pretpostavke njegove odgovornosti za nastalu štetu.

36. Smrt bliske osobe predstavlja povredu prava osobnosti oštećenika na duševno zdravlje iz članka 19. stavka 2. ZOO-a, odnosno neimovinsku štetu u smislu članka 1046. istog Zakona. Ovo iz razloga jer smrt bliske osobe, osobito člana uže obitelji, predstavlja iznimno težak i potresan životni događaj koji, već prema svojoj naravi, zadire u psihičku ravnotežu i životnu svakodnevicu najbližih članova obitelji te može dovesti do ozbiljnog narušenja njihova duševnog, a u određenim okolnostima i tjelesnog zdravlja. Intenzitet i trajanje posljedica takvog gubitka ne ovise pritom samo o samoj činjenici smrti, već i o okolnostima u kojima je do nje došlo, dobi umrle osobe, prirodi i bliskosti odnosa koji je postojao između umrle osobe i člana obitelji, kao i o drugim okolnostima koje određuju način na koji se gubitak doživljava i s kojim se posljedicama odražava na daljnji život ožalošćenog člana obitelji. Sve navedene okolnosti sud uzima u obzir prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade koja pripada tužiteljima.

37. Sukladno članku 1100. stavku 1. ZOO-a, u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, neovisno o naknadi imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade, sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem naknada služi, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom (stavak 2. istog članka). Iznos pravične novčane naknade nije propisan, već se u svakom slučaju određuje sukladno okolnostima slučaja i svrsi kojoj služi.

38. Orijentacijski kriteriji (prihvaćeni na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda od 29. studenog 2002., a izmijenjeni na sjednici Odjela 5. ožujka i 16. lipnja 2020.) ne predstavljaju matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade. U primjeni tih kriterija uvijek treba imati na umu sve okolnosti slučaja, pri čemu trajanje i jačina fizičkih, duševnih boli ili straha imaju tek značaj osobito važnih, ali ne i jedinih okolnosti koje sud treba imati na umu pri određivanju iznosa pravične naknade (stavovi VSRH u odlukama Rev. 2802/2015 od 22. veljače 2017., Revd.2315/2021 od 26. svibnja 2021., Revd.1185/21 od 17. ožujka 2021.). Kao iznos pravične naknade za duševnu bol uzrokovanu gubitkom bliske osobe za slučaj smrti bračnog ili izvanbračnog druga ili djeteta određen je iznos od 220.000,00 kuna, a za slučaj smrti roditelja, djetetu koji se nalazi na skrbi i odgoju roditelja 220.000,00 kuna, te djetetu 150.000,00 kuna. Izmjenom iz 2020. iznosi su uvećani za 50 %, dakle na iznos od 330.000,00 kuna (43.798,53 EUR) odnosno 225.000,00 kuna (29.862,63 EUR). Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda su upravo orijentacijski, dakle polazna osnova za orijentaciju adekvatnosti pravične naknade vezano za samu štetu zbog koje se naknada dosuđuje, nikako objektivna i egzaktna mjerila za konkretnu visinu pravične naknade, a prilikom dosude iste potrebno je uzeti u obzir i inflatorna kretanja odnosno treba uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila

nakon 2020. i prethodila donošenju ove odluke (stavovi izraženi u odlukama Županijskog sud u Zagrebu GŽ-3137/24 od 25. srpnja 2025., Županijskog sud u Dubrovniku GŽ-499/24 od 11. lipnja 2025., Županijskog sud u Varaždinu GŽ-1191/24 od 27. veljače 2025., Županijskog sud u Puli GŽ-1442/25 od 27. listopada 2025.).

39. Iznenadan i neočekivan gubitak supruga i oca nedvojbeno je kod tužitelja izazvao duševnu bol i doveo do povrede prava osobnosti i do štete, osobito imajući u vidu prirodu i intenzitet njihove međusobne emocionalne povezanosti i bliskosti. Naime, između supružnika, kao i između roditelja i djece, postoji osobita emocionalna povezanost koja se očituje kroz zajednički život, međusobnu privrženost, svakodnevnu upućenost, pružanje potpore i ostvarivanje obiteljskih odnosa. U konkretnom slučaju, smrt supruga i oca značila je nenadoknativ gubitak bliske osobe koja je imala važnu ulogu u njihovom svakodnevnom i obiteljskom životu, zbog čega je takav iznenadan prekid postojećih odnosa i zajedničkog života nužno doveo do snažnog osjećaja gubitka i duševne boli.

40. S obzirom da je tužiteljica Silvana Pavlović supruga pok. Željka Pavlović, to joj na temelju članka 1100. stavka 1. ZOO-a prema shvaćanju ovog suda, nezvano uz postojanje posebnih okolnosti konkretnog smrtnog slučaja (štetnog događaja), sukladno povećanim Orijentacijskim kriterijima svakako pripada pravična novčana naknada za duševne boli zbog gubitka supruga u zatraženom iznosu od 43.798,53 EUR sa zateznim kamatama koje teku od dana 26. listopada 2020. (članak 1103 ZOO-a), radi čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

41. U odnosu pravičnu novčanu naknadu koju potražuju tužitelji Stijepo Pavlović i Kristina Pavlović treba istaknuti da isti u tužbi nisu navodili da su se u trenutku nastanka štetnog događaja nalazili na skrbi ili odgoju svojih roditelja, a navedeno ne proizlazi niti iz njihovih iskaza. Štoviše, tužiteljica Kristina Pavlović je u vrijeme nastanka štetnog događaja bila zaposlena kod tuženika. Međutim, kada se uzmu u obzir prethodno navedene okolnosti pod kojima je došlo do smrti pok. Željka Pavlovića, osobito činjenica da je navedeni događaj posebno teško pogodio tužiteljicu Kristinu Pavlović, kao i stopa inflacije koja je nastupila nakon izmjene Orijentacijskih kriterija pa sve do donošenja ove presude, ovaj sud ocjenjuje da navedene okolnosti opravdavaju dosudu zatraženog iznosa neimovinske štete i u dijelu u kojem isti prelazi iznos naknade naznačen u Orijentacijskim kriterijima. Slijedom navedenog, ovaj sud je, na temelju članka 1100. stavka 1. ZOO-a, tužiteljima dosudio pravičnu novčanu naknadu za duševne boli zbog gubitka oca u iznosu od 43.798,53 EUR svakome sa zateznim kamatama koje teku od 26. listopada 2020. (Članak 1103 ZOO-a), kako je odlučeno u točkama III. i VII. izreke ove presude.

42. Iz iskaza tužiteljice Emice Milutinović proizlazi da se nakon smrti oca zaposlila, dok je do tog trenutka bila na školovanju, a iz iskaza njezine majke, tužiteljice Silvane Pavlović, proizlazi da je u to vrijeme imala osigurana sredstva za školovanje djece. Cijeneći navedene iskaze u njihovoj ukupnosti, ovaj sud zaključuje da je tužiteljica Emica Milutinović u trenutku smrti oca bila uzdržavana, odnosno da se nalazila na skrbi svojih roditelja, zbog čega joj, sukladno Orijentacijskim kriterijima, pripada pravična novčana naknada za duševne boli zbog gubitka oca u iznosu od 44.798,53 EUR, koji joj je iznos i dosuđen točkom V. izreke ove presude zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 26. listopada 2020. (članak 1103. ZOO-a). Pritom ovaj sud smatra važnim istaknuti da, neovisno o tome bi li se prihvatio zaključak da se tužiteljica Emica Milutinović u trenutku smrti oca nalazila na skrbi roditelja, ista naknada pripadala i njoj, kao i ostaloj djeci pok. Željka Pavlovića, imajući u vidu prethodno obrazložene okolnosti

koje opravdavaju dosudu pravične novčane naknade preostaloj djeci pok. Željka Pavlovića u navedenom iznosu.

43. U odnosu na zahtjev za naknadu imovinske štete, valja istaknuti da je imovinska šteta objektivno određena, a u konkretnom slučaju predstavlja umanjenje nečije imovine (običnu štetu), koja se očituje u novčanom ekvivalentu troškova koje su tužitelji imali uslijed štetnog događaja. U konkretnom slučaju radi se o troškovima radi nabave žalobne odjeće, vijenaca, izrade nadgrobnog spomenika, lijesa te drugim pogrebnim troškovima. Ovaj sud utvrdio je da je tužiteljica Silvana Pavlović zbog smrti supruga imala troškove izrade nadgrobne ploče, nabave lijesa, cvijeća te samog pogreba, dok su ostali tužitelji imali troškove nabave žalobne odjeće i cvjetnih aranžmana. Iako tužitelji navedene troškove nisu dokazivali odgovarajućim ispravama, sud je, primjenom članka 223. ZPP-a, utvrdio da su im predmetni troškovi nastali te im je slijedom toga dosudio naknadu na ime istih. Pri odmjeravanju visine štete sud je imao u vidu i okolnost da je tužiteljica Silvana Pavlović supruga pokojnika i majka ostalih tužitelja te da je nakon njegove smrti ostala jedini roditelj i osoba koja je preuzela brigu o obitelji, zbog čega je na njoj bio i najveći dio financijskih obveza povezanih s organizacijom i podmirenjem troškova pogreba. Kako je prema članku 1093. stavku 1. ZOO-a propisano da tko prouzroči nečiju smrt, dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba to je tužiteljici Silvani Pavlović dosuđen iznos od 4.711,66 EUR na ime troškova izrade nadgrobne ploče, nabave lijesa, žalobne odjeće, cvijeća te samog pogreba, kako je navedeno u točki II. izreke presude, dok je ostalim tužiteljima dosuđen iznos od po 199,08 EUR na ime troškova nabave žalobne odjeće (točka IV., VI. i VIII. izreke presude). Navedeni iznosi su tužiteljima sukladno zahtjevu dosuđeni sa zateznom kamatom koja teče od 26. listopada 2020. iako je ta šteta (imovinska) sukladno članku 1086. dospjela kad je nastala odnosno i ranije.

44. U odnosu na prigovor zastare utuženog potraživanja, ovaj sud ocjenjuje da je isti u cijelosti neosnovan. Naime, člankom 230. stavkom 1. ZOO-a propisano je da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. U konkretnom slučaju, pok. Željko Pavlović preminuo je 20. travnja 2018., dok je tužba podnesena 14. travnja 2021., slijedom čega je, sukladno članku 241. ZOO-a, došlo do prekida zastare prije isteka trogodišnjeg roka propisanog člankom 230. stavkom 1. ZOO-a.

45. U odnosu na prigovore umješača koji se odnose na ugovoreni limit osiguratelnog pokrića, ugovorenu franšizu te obvezu prethodnog obraćanja osiguratelju u mirnom postupku, valja istaknuti da predmetni tužbeni zahtjev nije usmjeren prema umješaču kao osiguratelju, već prema tuženiku kao zdravstvenoj ustanovi za koju je utvrđeno da odgovara za štetu nastalu postupanjem, odnosno propustima njezinih djelatnika. Stoga okolnosti koje proizlaze iz ugovornog odnosa između tuženika i njegova osiguratelja, uključujući ugovoreni opseg osiguratelnog pokrića, eventualnu franšizu te način ostvarivanja prava iz ugovora o osiguranju, nisu od utjecaja na postojanje i opseg odgovornosti tuženika prema tužiteljima. Slijedom navedenog, navedeni prigovori umješača nisu od utjecaja na odluku o osnovanosti i visini tužbenog zahtjeva prema tuženiku.

46. Obzirom da su tužitelji u cijelosti uspjeli sa tužbenim zahtjevom, sud je sukladno članku 154. stavku 1. ZPP ocijenio osnovanim zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova koji su im osnovano nastali vođenjem ovog postupka (članak 155. ZPP) i to u visini odmjerenoj prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad

odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/2023, 107/2025 , dalje: Tarifa) i vrijednosti predmeta spora.

47. Tužitelji su u postupku imali troškove po osnovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku, koji se, sukladno vrijednosti predmeta spora, sastoji u trošku sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 2.716,42 EUR (tbr. 7. toč. 1. Tarife i tbr. 54. Tarife), sastava tužbe u iznosu od 2.716,42 EUR (tbr. 7. t. 1. Tarife i tbr. 54. Tarife), sastava podnesaka od 12. svibnja 2021., 6. lipnja 2022., 22. svibnja 2024., 26. veljače 2025. svaki u iznosu od po 2.716,42 EUR (tbr. 8. t. 1. Tarife i tbr. 54. Tarife), sastava podneska od 24. srpnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (tbr. 8. t. 3. Tarife i tbr. 54. Tarife) i trošak zastupanja na ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari 13. travnja 2022., 19. svibnja 2022., 27. veljače 2026., 29. lipnja 2026. i 27. kolovoza 2026. za svaku u iznosu od po 2.716,42 EUR (tbr. 9. t. 1. Tarife i tbr. 54. Tarife), a što ukupno iznosi 30.080,62 EUR. Taj iznos treba uvećati za trošak zastupanja više osoba u iznosu od 9.024,19 EUR (tbr. 40.-30%) što ukupno iznosi 39.104,81 EUR na što treba dodati pripadajući PDV od 25 % pa ukupni priznati trošak zastupanja iznosi 48.881,01 EUR. Tužiteljima još pripada trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 1.949,95 EUR (jer iz računa vještaka proizlazi da je to iznos koji otpada na tužitelje dok će ostatak predujma biti vraćen po pravomoćnosti presude) , trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 331,81 EUR te trošak pristojbe na presudu u iznosu od 750,00 EUR (jer tužitelji imaju pravo na umanjenje od 50 % ukoliko pristojbu na presudu plate u roku od 3 dana) pa tužiteljima pripada pravo na naknadu parničnog troška u ukupnom iznosu od 51.912, 77 EUR. Sukladno članku 151. stavku 3. ZPP/22 i članku 29. stavku 1. ZOO-a tužiteljima pripadaju i zatražene zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos parničnog troška tekuće od dana donošenja ove odluke pa do isplate pa je odlučeno kao u točki IX. izreke ove presude.

Dubrovnik, 5. listopada 2026.

Sudac

Davor Bulić

Uputa o pravnom lijeku:

1. Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja e-komunikacijom ovom sudu za sud drugog stupnja.
2. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja e-komunikacijom ovom sudu za sud drugog stupnja.
3. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja e-komunikacijom ovom sudu za sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužiteljima po punomoćniku uz pristojbu na presudu,
2. Tuženiku po punomoćniku,
3. Umještaču po punomoćniku,

Broj zapisa: **9-3088e-1e2e2**

Kontrolni broj: **0885f-74738-7812a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.